

Sajtósztriptíz

A torontói internetes tévétársaság, a NakedNews.com minap hirdetést tett közzé: szép külsejű, meztelenségüket vállaló újságírókat keres „Rondák és szégyenlősek kíméljenek” jelígre. A leendő munkatársak feladata eltér a klasszikustól, úgy kell vezetniük a hírműsort, hogy a témakörök felkonferálása közben szép lassan megválnak egy-egy ruhadarabjuktól, és mire az időjárás-jelentést ismertetik, már anyaszült meztelenül állnak a kamerák előtt. A távirati iroda értesülése szerint a tizenennyolc éven felülieknek ajánlott honlapon eddig kizárólag hölgy műsorvezetők mutogatták bájait, mostantól azonban – a női előfizetők kérésére – férfi munkatársakat is alkalmaznak, megfelelő paraméterekkel, persze.

A torontóiak ötlete nem új. Idehaza jó tíz esztendeje maga a parlamenti jobboldal javasolta az újságírói meztelenséget, még hozzá valamennyi sajtóterületen, nem csupán a televízióban. A dologból azonban – egészen a legutóbbi időkig – semmi nem lett, a szemérmesség jogokra hivatkozó szocliberális baloldal vadul tiltakozott a kötelezőnek javasolt hírlapírói pucérság ellen, mondván, hogy nézne ki, teszem azt, Aczél Endre Népszabadság-publicista és moszkvai hírszerző egy szál semmiben, századosi rangjelzéssel a vállán. Vagy a patinás Eörsi István költő-tárcaíró anyaszülten, a Sztálin-sírató vers kéziratával a markában.

Közönségigény ide vagy oda, a magyar sajtótársadalom nem kedveli a meztelenséget. Legalábbis a többség.

A magyar sajtó más.

Szégyenlős, ha pucér titkait meglesik. Ilyenkor úgy érzi, kicsi és törpödött.